

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4916/2022
04.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Јавно комунално предузеће „Водовод“ из Зајечара, чији је пуномоћник Вукојица Секулић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лепојевић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 201/22 од 19.01.2022. године, на седници одржаној 04.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 201/22 од 19.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 201/22 од 19.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 1033/19 од 04.11.2021. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о извршењу јавног извршитеља Миће Ивковића из Књажевца И Ивк 978/2019 од 31.07.2019. године, у обавезујућем делу за износ од 580.285,09 динара са законском затезном каматом од 31.07.2019. године до исплате, као и у делу о трошковима поступка за износ од 38.292,65 динара и тужбени захтев је одбијен. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 58.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 201/22 од 19.01.2022. године одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда,

потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је наплата дуга за испоручену воду туженом. Побијаном одлуком је одбијен тужбени захтев због неисправности водомера истицање жига водомеру пре више деценија, с тим да такво мерило није смело да се користи за регистровану потрошњу воде у смислу члана 14. став 1. тачка 3. Закона о комуналним делатностима и члана 39. став 1. Одлуке о снабдевању водом за пиће на територији Града Зајечара („Службени гласник Града Зајечара“, бр. 34/16) а за чије одржавање је био одговоран тужилац. Одлука је донета уз правилно тумачење материјалног права, будући да су спорна правна питања везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. При том се у ревизији само формално указује на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, док је побијана другостепена пресуда у складу са судском праксом и правним схватањима.

На основу изнетог Врховни суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Поступак у овој правној ствари ради дуга покренут је 31.07.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 580.285,09 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС ни на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић